

[Thoft]

For det første har vi Budgetdepartementets inflationsforventninger, og ifølge Budgetdepartementet vil vi vinde ca. 5 mia. kr. mod at sætte 3 mia. kr. til, det er det, jeg har kaldt godt købmandskab.

For det andet har vi hørt Assurandør-Societetet, som så mindeligt har anmodet Folketinget om ikke at vedtage noget, før trods alt var det, der forelå, bedre. Det er da muligt, at hr. Fogh Rasmussen har bedre check på forventningerne end Assurandør-Societetet, men jeg bemærker, at jeg altså også har fået medhold.

Men det er da rigtigt, at hvis inflationen falder og Månen er lavet af grøn ost og denne regering får lov at overleve valget, kan det da godt være, at der måske engang i fremtiden kan ske noget andet end det, alle ud fra enhver realistisk forudsætning må forvente.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg synes, det væsentligste ved bedømmelsen af dette lovforslags virkninger på statskassen er, hvordan det virker over en længere årrække, og hvad det angår, kan vi med den embedsmandsbetænkning, der er udkommet, i hånden sige, at indtægterne til staten frem til år 2000, når man bevæger sig mellem nul og 10 pct. i inflation, vil være mellem minus 1 og plus 2 pct. i forhold til det, de ville være ved uændrede regler. Det synes jeg faktisk er den mest interessante iagttagelse – mere interessant end de diskussioner, der har været om, hvorvidt det bliver lidt mere eller lidt mindre over de næste tre-fire år under ét.

I øvrigt kan man sige, at realrenteafgiften, hvis vi får en meget høj inflation – hvad vi af andre grunde for enhver pris bør forhindre – med disse ændringer giver lidt mere end efter gældende regler de næste tre-fire år, men den giver mindre med høj inflation, end den ville give med lav inflation i absolutte tal. Det er også en vigtig pointe, og derfor skal man gøre sig klart, hvad det egentlig er, man diskuterer. Det har jeg ikke indtryk af at alle deltagerne i den hidtidige debat har gjort.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg forstår godt, at det må gøre hr. Fogh Rasmussen umådelig ondt igen at måtte konstatere, at Venstre og samtlige andre regeringspartier igen er blevet snøret af Socialdemokratiet. Desværre har SF jo ret – det er rigtigt, som det bliver sagt, at forslaget gennemførelse medfører en lempelse i 1988 på ca. 3 mia. kr., men denne lempelse udvikler sig jo til en skattestigning på ca. 5 mia. kr. allerede i 1989. Jeg har ikke hørt andre end hr. Fogh Rasmussen og så til dels – ikke så helhjertet, men alligevel en lille smule – skatteministeren under førstebehandlingen, som også satte spørgsmålstegn ved inflationen. Ellers lyder samtlige vurderinger i retning af, at inflationen vil stige, og det vil altså medføre skattestigninger ikke alene i 1989, men også i 1990. Derfor er det, som regeringspartierne i øvrigt under megen presseomtale forsøgte at sælge som en skattelettelse, i realiteten en ekstra skat for de folk, der har forsøgt at spare lidt op til deres alderdom. Det er realiteten bag ved dette her, og det kan ikke bortforklares.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Desværre er det nok svært at forestille sig, at det skulle kunne lade sig gøre at trænge igennem denne jungle, som der bevidst spekuleres i, der spekuleres nemlig bevidst i, at dette her er et meget svært tilgængeligt område, hvorfor det er nemt at sprede, om jeg så må sige, falske budskaber om, hvad der ligger i dette. Realiteten i dette forslag er, at afgiftssatsen, hvis inflationen begynder at stige, efter dette forslag vil falde langsomt, end den ellers ville have gjort. Hvis inflationen begynder at falde, vil afgiftssatsen efter dette forslag stige langsomt, end den ellers ville have gjort. Der er intet som helst hekseri i dette her; der er kun tale om en udjævning af udsvingene. Det er alt, hvad der ligger i det, og i det er der ingen skærpe af beskatningen. Jeg beklager, hvis det ikke er muligt at trænge igennem med lidt saglighed i denne debat, hvor der helt bevidst spekuleres i at sprede fejlagtige oplysninger.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):